

de Personer, der skulle kunne faa denne Næringsadkomst, skulle være i Besiddelse af særlige Kvalifikationer ud over de sædvanlige Kvalifikationer for Adgang til anden Beværtning, nemlig at der med Hensyn til deres hidtidige Forhold og hele økonomiske Stilling kan være en rimelig Betyggelse for, at deres Udøvelse af Næringen ikke vil give Anledning til uberettiget Udskænkning. Dernæst skal Næringsadkomsten kun være gældende for 10 Aar. Det er paa dette væsentlige Punkt, at Regeringsforslaget i Aar slutter sig til Landstingudvalgets Forslag i Fjor. Jeg skal saa kun med Hensyn til de øvrige Afvigelser mellem nærværende Regeringsforslag og Regeringsforslaget i Fjor henvise til disse Forslag og de til dem knyttede Bemærkninger.

Jeg kommer dernæst til Forslag til Lov om Næringsdrift, som jeg herved tillader mig at fremsætte for det høje Ting. Det vil være alle ærede Medlemmer bekendt, at der i en Række af Aar har foreligget for Rigsdagen et Forslag til Lov om Næringsdrift, udarbejdet paa Grundlag af og i Overensstemmelse med det Forslag, der blev udarbejdet af den Kommission, der blev nedsat af Regeringen i 1890, og som afgav sin Betænkning i Juli 1893. Dette Forslag blev første Gang fremsat for Folketinget i Samlingen 1893—94, og ved Samlingens Slutning fremkom der da fra Formanden for det Udvalg, der var nedsat af Folketinget, en Beretning, der gik ud paa, at Udvalget havde anset det for utilraadeligt allerede i den Samling at fremkomme med et bestemt formuleret Forslag om Ændringer i og Tilføjelser til det fremsatte Regeringsforslag, særlig under Hensyn til de Henvendelser, der vare fremkomne fra Handelsstanden om forskellige Ønsker i Henseende til Ændringer i Forslaget. Det blev tillige i den Beretning gjort gældende, at Udvalget havde ment, at Sagen i det hele vilde staa sig bedst ved, at man gik besindig frem med Hensyn til Lovforslagets Behandling og Afgørelse i Rigsdagen, da det jo maatte erkendes, at det i det hele indeholdt meget vanskelige og omtvistede Spørgsmaal. Da Sagen derefter blev fremsat i Folketinget i den følgende Samling 1894—95, blev

Forslaget henvist til et Udvalg, som ved Samlingens Slutning afgav en foreløbig Betænkning, der bærer et ret afgørende Vidnesbyrd om, hvor vanskeligt det har været for Udvalgets Medlemmer at naa til en samlet eller i alt Fald delvis samlet Indstilling om Ændringer i Regeringsforslaget. Der var en Del Medlemmer, der overhovedet ikke havde turdet tage Stilling til Lovforslaget og derfor forbeholdt sig deres Stilling ved Sagens videre Behandling, idet de dog erkendte, at de næringsdrivende havde Krav paa at komme til Kundskab om, i hvilke Hovedretninger Udvalgets gennem to Samlinger ret betydelige Arbejder vilde give sig Udslag, og de havde derfor ogsaa for deres Vedkommende kunnet tilraade, at den saaledes foreliggende foreløbige Betænkning skulde fremkomme. I øvrigt samlede Flertallet i Udvalget sig om den Udtalelse, at man ansaa det for heldigt nu at faa gennemført en Revision og Reform af Næringslovgivningen, idet det maatte erkendes, at den næringsdrivende Stand nærer Forhaabninger om, at den skulde tilvejebringe bedre Betingelser for Næringsstandens Virksomhed, og at man ved en Afvisning vilde kunne fremkalde Skuffelse og Misfornøjelse i store Klasser af Befolkningen. Tillige erkendes det, at det foreliggende Forslag i det hele taget er et vel udarbejdet Grundlag for en Forhandling, og at den ny Lov i det væsentlige vilde kunne bygges paa Lovforslagets Grundsætninger. I den derpaa følgende 3-aarige Valgperiode har det samme Lovforslag været fremsat i Folketinget, uden at det imidlertid er lykkedes dette Ting gennem det nedsatte Udvalg at faa afgivet nogen endelig Betænkning, og det vil formentlig derefter kunne forstaas, at Regeringen maa tvivle om, hvorvidt Folketinget har kunnet nære noget Ønske om at fremme denne Sag paa det foreliggende Grundlag. Paa den anden Side har Regeringen jo ikke kunnet lade upaaagtet de mange Røster, der fra de næringsdrivendes Side have lydt i den forløbne Periode om, at man dog ad Lovgivningsmagtens Vej omsider kunde komme til en endelig Bestemmelse angaaende denne Sag. Det turde vel ogsaa erkendes at være uheldigt,